

„EDINOST“

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „3.—“ „4.50“
za četrt leta „1.50“ „2.25“

Z „Novičarjem“ vred:

za vse leto gl. 7.—
za pol leta „3.50“
za četrt „1.75“

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. — „Novičar“ pa po 2 nov.

EDINOST

Oglaš in oznanila se račune po 5 nov. vračajo v petito; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic. Poslana, javne zabave, smrtinice itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inzerate prejema upravnništvo Piazza Caserma št. 2. Odprte reklamacije o prosti poštino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V ediciji je m.č.

Po volitvi v IV. razredu.

Ko smo se jeli pogajati s konservativnim volilnim odborom za IV. razred, povedali so naši pooblaščenici takoj, da ne gojijo nikake nade do ugodnega uspeha volitve v tem razredu. A odposlanci konservativcev razvijali so svoje od naših zelo različne nazore: kazali so se take optimiste kakršni so le mogoči mej političnimi lahkoživeci, ki ne poznajo čisto nič obstoječih odnosov, a se niso tudi nikdar resno potrudili, da bi jih spoznali.

Poznejši dogodki, to je, izid volitve dokazal je, da poznamo mi Slovenci veliko bolj razmere Tržaške, osobito pa mišljenje ogromne večine volilcev IV. razreda. Dá: izid volitve je pokazal, da je politična kakovost teh volilcev veliko slabša nego smo mislili mi sami in da se je upliv irredentašev zaril silno globoko zlasti mej nižjimi slojevi meščanstva. A še nekaj nam je pokazal ta izid, kar so prezrli konservativni kolovodje v svojem velikem in neopravičenem optimizmu: izborna, dá, uzorno organizacijo in disciplino radikalcev.

Sedaj seveda, ko je prepozno, jelo je menda svitati tudi po glavah konservativcev, kajti „Triester Zeitung“ od srede pravi, da stranka (tu meni seveda konservativce), katera se pri izbiri agitacijskih sredstev giblje strogo v mejah vesti in katera nima trdne organizacije, je vedno na škodi nasproti drugi stranki, kateri ni nobeno sredstvo preslabo.

In morda žume danes konservativni: gospódi po ušesih besede, katere smo jim zaklicali mi takoj pri začetku pogajanj: ako pričnete agitacijo, pričnite jo v velikem štilu, na vsej črti in na podlagi trdne organizacije, sicer je poraz neizogiben!

Gospóda nas niso hoteli, ali pa morda tudi niso smeli slušati. Da

ni tako, gotovo ne bi bili odklonili sodelovanja Slovencev v prvih 3 razredih. S tem pa, da so odklonili nas, postala sta nemogoča trdna organizacija in agitacija v velikem štilu, kar znači, da je ostal neizpolnjen prvi, glavni in neizogibni pogoj ugodnemu uspehu. Gospóda konservativna so bili zaslepljeni in v svoji slepoti zrušili so sami podlago, na kateri so stali — a trdna hiša se da zidati le na trdni podlagi.

In tako je prišlo kakor je moralo priti: konservativci so pogoreli v IV. razredu.

A v tem, da so padli, — saj je bilo pričakovati — ne tiči glavni pomen, ampak v okolnosti, kako so padli!! Poraz konservativne stranke v IV. razredu je tako popoln, zmaga radikalcev pa toli sijajna, da je ta izid presenetil ne le konservativce in nas, ampak tudi radikalce same.

Kakor je že tako navada stikajo sedaj konservativna glasila po vzrokih in krivcih. Kar se tiče vzrokov vrte se kakor muha okolo vrele kaše, kar se pa tiče krivcev, bil je naš vrli „Mattino“ takoj na jasnem: krivi so seveda le Slovenci, in nikdo drugi. Mi da smo jih prevarili, mi da smo jih izdali v poslednjem trenutku. In kako utemeljuje „Il Mattino“ to svoje obrekovanje? Opira se na okolnost, da so slovenski kandidati dobili le po 62 do 73 glasov, iz česar izvaja, da so se vsi drugi slovenski glasovi oddali za progressovce. Predno okremo konservativno glasilo po pratih radi tega sumničnega, ne moremo si kaj, da ne bi izrekli svojega začudenja na tem, da sedaj povprašuje in tirja račune o tolikih in tolikih slovenskih glasih, ko nas je vendar poprej dosledno zatajeval in zanikoval ekzistencijo našo kot politični faktor!!! Nikdar niso hoteli poznati Tržaških Slovencev, vsako njihovo zahtevo so zavračali kot drzno

provokacijo, a sedaj nas pozivljajo na odgovor, kam smo obfnili množino slovenskih glasov? Hinavci! To je vendar drzno, zahtevati od nas, da damo račune o glasih, katerih — sodeč po dosednji pisavi konservativnih glasi — niti ni. Tu je dvojno mogoče: ali je v Trstu slovenski živelj res tako močan, da more izdatno in občutno posezati v javno in politično življenje — ali ga pa ni. Če je tako močan, morali so ga počevati konservativci, ne pa mu dosledno odrekati zahtevane pravice, kakor so to dosledno delali (kar pripoznava „Il Mattino“ sam). Če pa tega slovenskega življa niti ni, potem pa ne vemo, kako bi označili prizadevanje „Il Mattinovo“ zvaliti greho lastne stranke na činitelje —, katerih ni.

„Mattino“ nas povprašuje, kam so šli vsi drugi naši glasovi? Na ta njegova več kot drzna vprašanja, dali smo mu odgovor že zadnjič: pobrali so jih konservativci na način, o katerem ne bi mogli reči, da je posebno časten. Pri pogajanjih že naglašali smo opetovano, da računamo na kaceh 250 naših glasov. In računali smo dobro: nekaj od teh jih je ostalo doma zbog ne ravno odkritosrčnega postopanja konservativcev, nad 200 pa jih je glasovalo deloma za samostalno listo slovensko, deloma za konservativce. Tu imate račun o naših glasih, to je taci, o katerih smo vedeli, da so še Slovenci po rodu in mišljenju.

Druga pa je s tistimi, ki so Slovenci po rodu, a so se od nas popolnoma ločili v svojem mišljenju in čustvovanju. Ti niso več naši, za te ne moremo odgovarjati — za te naj odgovarja tisti nesrečni zistem, ki je na stotine naših rojakov tiral v naročje irredentizmu. Tacih naših rojakov je gotovo mnogo glasovalo za progressiste — v tem ima prav „Il Mattino“. Ali tega nismo mogli preprečiti mi, ki nimamo več nikake

moči do njih — ker so se iztrgali iz našega naročja valed nesrečnih odnosov, nastalih zbog nemožnosti, neodločnosti, neiskrenosti in ne-lojalnosti konservativcev. Ne krivite torej nas, ampak trkajte se na lastna grešna prsa!

Čujte torej še enkrat: za resnično naša glasova odgovarjamo radi, za druge, ki niso več naši po vaši krivdi, odgovarjajte pa vi!!! Z naša strani se ni oddal ni eden sam glas v prid progressovcev, koliko pa jih je šlo po vaši krivdi, to izračunajte sami. A računajte kakor hočete: bilancija bode zelo žalostna za vas.

Mi naj bi odgovarjali za glasove ljudij, ki nimajo na sebi nič drugega slovenskega nego ime — ljudij, ki so s svojim slovenskim srcem hkratu izgubili tudi svoj avstrijski čut? Kdo je kriv na tem, namignili smo že gori — mi ne!

Dá, gospóda, mi smo vas vedno prosili: ne trgajte slovenskega rodoljublja iz slovenskih src, kajti to rodoljublje je tesno spojeno z nekim drugim čutom, do katerega apelujete tudi vi v teh preresnih dneih — se čutom avstrijskim. Saj je poznana istina, da svojemu rodu odtujeni Slovenec, da slovenski renegat ne postane nikdar zmeren Italijan, ampak radikalen progressist. Vi ste morda menili, da si z zatiranjem Slovencev vzgojite nekako konservativno stranko italijansko, a v resnici ste si vzgojili irredentarje. O tem vas je temeljito poučil izid volitve v IV. razredu.

Z indignacijo in sveto jezo odvrčamo torej še enkrat grda obrekovanja, češ, da so se Slovenci zvezali s progressisti in sprejeli celo judenjeve groše.

„Il Mattino“ naj si zapomni le to: kar je se svojim postopanjem sejla v zadnja leta, to je dozorelo v klasje na dan volitve za IV. razred — kakorana setev, taka žetev.

treba podpisati. Zato se poslovi in odide. Čakal ga je profesoraki dekret, katerega mu je ravnatelj, da ga čim prije razveseli, poslal na dom.

Takoj je naznanil veselo novice domov in Avgusta.

Milo se je oziralo zahajajoče solnce po odvreneli navavi. Ormonelo perje v mestnem vrtu v G. je praskataje padalo na tla, vrabci so z glasnim krikom: „živ, živ, živ“ pobirali zadnje jagode z golih vej. Tedaj se je izprehajala Avgusta s svojima gojencema Oskarjem in Adelo po peščenih stezi med venečimi nasadi sicer o poletnem času tako nahljivega parka. Ko pridejo do bližnje klopi, pozove otroka k sebi in vsi trije sedejo. Avgusta ju opozori na solnčni zahod. Oskar in Adela se za trenotek zagledata v očarljivi prizor. ona se zamisli, misli o prošlih časih, misli tudi na Milana. Morda res! Iz žepa vzame list in ga vnovič prebere. Njenega življenja raj je tako blizu, žarki sreče že obsevajo njeno obličje. Milan je povišan v službi, določiti jima treba samo čas, da se izvrši zaželjena zveza. Tako je v pismu. Avgusti srce močno bije, novi upi, nove želje se ji vzbujajo v njem.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Avgusta.

Izvirna novela. Spisal Ivo Trošt.

(Dalje.)

II.

Milan Zornik zopet biva v svoji sobici, zopet popravlja naloge svojim gojencem, ki so nehali govoriti o njegovi ženitvi. Tovariši in znanci so tudi nekoliko pozabili njegovo lansko razmišljenost, ljubezni srečo, ali on je ni zabil. V nasprotna okna se ozira redkoma, kaj bi neki tudi iskal tam. Šior Checo še stopa rahlo med gredicami, véasih tudi zarenči katero, kakor so jih peli v avstrijski armadi „nel quaranta otto“ — 1. 1848. Milan pa misli na svojo vzvišeno, obožavano Avgusto, ki biva zdaj pri neki znani slovenski rodbini v G. in vzgaja deco. Sedaj uživa vsaj mir, katerega pri teti ne bi mogla nikdar. Brigito je srečal nekolikokrat na ulici — ni ga pogledala. Kako to, dé sam pri sebi, jaz bi imel pač uzroka jeziti se na njo, in vendar me ona zmatra tujcem. Res, vse narobe! Bodi! Hvala Bogu, da sem se je tako ne lepem odkrižal.

Tako je mislil Milan in vračal Brigiti nemilo za nedrago.

Jednolično življenje v dolgočasnem mestu se mu je začelo s povratkom od doma in nadaljevalo kakor v koledarju brez vsakršne izpremembe.

Jesen trže in uničuje vse naravine krasote. Cvet za cvetom pada, list za listom vene, tako gine in mine vse na svetu. Rodi se, vzgajaj se skoro polovico življenja, drugo polovico se bori za obstanek: prevdari, kaj si bil, kaj si, in hvaležen bodeš mrzli blede ženi, ko ti pomigne s koščenim postom: prijatelj, uredi svoje stvari in pojdi z menoj. Kam? — V boljše življenje, kjer ni boja za obstanek, kjer ne bomo drug drugemu na poti, kjer bomo gledali večno Resnico in Pravico z obličja v obličje.

Take misli sprehajajo človeka, ko zre in premišljuje dremajočo jesensko naravo, le Milan letos ni utegnil motriti žalostnih prizorov. Kako neki? Saj njemu sije v srcu ljubezni pomlad, življenje mu sladi blagodejna misel na Avgusto. Njena pisma so tako polna najlepših nad, tako polna zdravih nazorov o človeštvu, polna ljubezni do slovenskega rodu in domovine. Milan se kar greje o njenih žarkih. Vse je zna-

la spraviti v tako preprosto in vendar ljubko obliko, kakor more le ženska. Delj kot je on razmišljal o nji in njenem plemenitem srcu, tem vzvišenejša se mu je dozdevala. Često je sam sebe štel presrečnim, da celo nevednim, da sme, da more ljubiti tako vzorno žensko bitje.

Dan za dnem pričakuje povišanja v službi. Ko to doseže, prosil bode v drug, lepši kraj in tam mu vzevete vsa nenadajana sreča. Kadar se mu je vse to zrealilo v dnu srca, prešel ga je nek strah, slutil je, kakor da že z samo mislijo o bodoči svoji sreči omadežuje njo, ki je vzvišena nad vse.

Nekega dne zjutraj je sedel Milan na vrtu v ogoljeni hladnici, poleg njega je vrtnar Checo zbiral korenike georgin, da je ohrani čez zimo.

„Ali se Vam pravil, gospod, da je cesar gospodar. Sinoči so sklenili v mestnem zboru premeniti ime Ferdinandovi ulici na ime nekega Italijana, danes je župan odstavljen. Zdaj imajo! „O, nel quarantaotto“ so bili drugi časi. Sedaj gospodarijo mladiči.“

Rad je potrdil Milan blagemu starčku. Tedaj je poslala hišna gospodinja, Ellena, ponj, da bi šel vsaj za hip domov. Nekaj

„Il Mattino“ hoče tirati pred sodni stoli nas nedolžne. A pride dan, in morda ni tako daleč, ko bode ta morala dajati odgovor on in njegova stranka!

Politični pregled.

Notranja dežela.

Nemške liberalce je zadel hud udarec s tem, da je vodja antisemitov dr. Lueger prišel v mestni svet Dunajski. To je bilo le tako mogoče, da je eden del liberalne večine glasoval z antisemiti. Dunajski židovski listi so sila poparjeni valed izvolitve dr. Luegerja v mestni svet ter stikajo po onih „izdajicah“ mej liberalci, ki so mu dali glas. Vsestranska sodba je ta, da se je jela rušiti sloga mej liberalci Dunajskimi, kateri so dosedaj terorizovali vse javno življenje avstrijsko, tako, da se že sedaj označuje dr. Lueger kot prihodnji Dunajski župan. A vzlic tej svoji mizeriji in vzlic okolnosti, da so jih volilec jeli zapuščati kar kupoma, silijo se vendar ravno v teh dneh k vladnemu krmilu kot — rešitelji Avstrije. Uboga Avstrija, ako ne bi imela druge zaslombe!

Ogrski državni zbor se je zaključil. Do razprave o cerkvenopolitičnih predlogih ni prišlo, ker pride stvar na vrsto še le v jeseni. Za takrat pa nam je pričakovati hudih bojev, katerega je že napovedala zbornica magnatov o priliki proračunske razprave.

Vnanje države.

Volitve v Srbiji so zaključene. Radikalci so zmagali sijajno na vsej črti. Drugače tudi ni bilo pričakovati, kajti ogromna večina naroda Srbskega stoji od nekdaj v radikalnem taboru.

Bolgarske sobranje storilo je svojo dolžnost: v sprejelo je jednoglasno spremembo ustave, kakor si jo je želel novoporočeni knez.

Različne vesti.

Odbor pol. društva „Edinost“ imel bode jutri ob 10. uri predpoludne svojo sejo v prostorih „Del. podp. društva“. Gg. odborniki, njih namestniki in zaupni možje, so naprošeni udeležiti se te seje v polnem številu.

† Dr. Josip Ivančič, notar v Tolminu in deželni poslanec Goriški, umrl je dne 1. t. m. N. p. v m. l.

Menavadni glas. „Triester Zeitung“ od minole srede ima na prvem mestu članek, ki je napravil mej Tržačani kolikor toliko senzacije po rezki svoji pisavi, naperjeni proti irredentizem. Nas je zelo neprijetno zadel oni atavizem, kjer pravi, da odbor „moščanske stranke“ je že naprej vedel, da nima tal v IV. razredu. Gospodje, taka izpoved je zelo slična popolni abdikasi in ni častna za tako močno stranko, kakoršna bi morala in mogla biti patrijotička stranka v Trstu. S tem se ne opraviči nikdo, ako le konstatuje nedostatkost izobraženja in političke previdnosti volilcev ter „neliberalnost“ tržaške ustave. In zelo nevarno je čakati, „da izgine moč fraze in terorizem posamičnikov“. To je zopet tisto varanje samega sebe, s katerim hočejo gospodje potolažiti lastno vest. Kajti, kdo nam more zagotoviti, da sploh kedaj pride spoznanje, ako patrijotični možje sami ne posežejo vmes in zrušijo energičnimi sredstvi moč fraze. In ravno zato je opravičena naša graja, ker niso veljavni možje vzeli stvar v roke za vse štiri volilne razrede in ker niso združili vseh poštenih življev.

Za tem odstavkom zasvirala nam je „Triest. Ztg.“ komadič „godbe za bodočnost“ (Zukunftsmusik). Tu se nam namiguje o razširjenju volilne pravice in o „uporabi drastičnih sred-

stev, s kakoršnimiso se že volilci marsikake občine prisilili voliti pod pritiskom nevolilcev“. „Triesterica“ nam sicer ni povedala, kaka sredstva naj bi bila tista „drastična sredstva“, ali stvar diši prav občutno kakor nekako žuganje. — Jako razločno in vidno je „Triesterica“ namignila na župana Pitterija, ker se je postavil v jedno in isto vrsto z očitnim irredentizmom. To postopanje županovo da utegne pač imponovati mesarjem, krčmarjem in „drugim ljudem četrtega razreda“, ali v političkem pogledu da je bil ta čin velika pogrška, koja utegne izzvati neredbe v ta namen, da se omeji ta nezumnost. — Senzacija pa je vzbudila izpoved „Triesterice“, da je volitev v četrtem razredu že belj v raketitalijanstva Tržaškega. In pa stavek: da je nemogoča vsakršna skupnost z italijanstvom novoizvoljenih kandidatov za IV. razred.

To so pač energične izjave, kakoršnih že dolgo nismo čitali v „Triesterici“. Mi bi jih pozdravili velikim veseljem, ako bi mogli verjeti, da so sad četudi pozno došlega spoznanja, in ako ne bi bila opravičena bojazen, da je to zgolj volilni manever za volitve v prvih treh volilnih razredih. To sporočilo bilo bi za nas nadbudilno, ali vera ta nam je pošla popolnoma. — In tako moramo misliti, da se tudi progressovci ne ustrašijo preveč žuganj „Triesterice“.

Dr. D'Angeli, kandidat v VI. volilnem okraju. S Proseka se nam piše: Čudne stvari se godijo na tem svetu, in ni najmanjše čudo med temi kandidatura D'Angeli-ja v našem okraju. V začetku nismo hoteli verjeti, da bi mogel imeti ta mož žalostni pogum stopiti med lojalne in verne Slovence, a sedaj smo se prepričali, da je ta prečudna novica gola resnica; prepričali smo se tudi — žalibog —, da so se nekateri naših volilcev že zavzeli za tega usiljenca ter se upajo, priporočati ga kot rešitelja našega iz vseh rev in nadlog.

Nečuvono!! Privadili smo se že žalostnemu pojavu, da so med nami taki, kojim je narodnost deveta briga in ki zatajijo za najmanjšo gmotno korist majko svojo: — svoj rodni jezik, in tem mlačnežem ne bodem predočeval pregrešnost takega početja; a proti temu „najpogumnejšemu“ vseh kandidatov imamo še druge in velikanske pomisleke.

Za božjo voljo, D'Angelija hočete voliti, progressovca in veri naši malo prijaznega D'Angelija, onega, ki nikdar ni prikrival tega svojega mišljenja, ki je ob vsaki priliki strastno nasprotoval naši častiti duhovščini in cerkvenim uredbam!! Kako bode mogli zagovarjati pred svojo krščansko vestjo, da pošljete v mestni zbor moža, ki bi najraje spremenil vsako cerkev v italijansko gledišče, moža, ki bi najraje nadomeščal vsako pridigo s predavanjem o krasoti in divoti blažene Italije. D'Angeli-ja progressovca hočete voliti, člana one stranke, ki tako zaljubljeno obrača svoje poglede v nečimurno sosediňjo — Italijo; stranke, ki se vede, kakor bi ne stala na avstrijskih tleh, ampak tam nekje v bližnjem kraljestvu in ki je z namerovano protiaustrijsko demonstracijo dala povod našemu presvitlemu cesarju, da je razpustil mestni zbor. In pomislite, da je ta ne-bodi-ga-treba kandidat eden najhujših med svojimi sovratniki! Cesar je razpustil mestni zbor, da bi prišli na mesto teh „angeljev“ zmerni in državi udani poslanci v mestni zbor, a vi vsikdar zvesti in Avstriji udani Slovenci hočete pomagati tem neizvoljenim angeljem!! Mar hočete, da se bode govorilo tudi o slovenskih irredentovcih!!

Obljublja vam ta neodrešeni rešitelj nove ceste, vodnjake, vodovode, podpore itd. — Same lepe in koristne stvari! Ali upražam vas: ste-li voljni prodati za tako ali makedar za stokrat večje plačilo svojo narodnost, vero in državljansko

zvestobo! In vam bode-li storjene obljube spornil?! Ali ne bode te rajši volili moža, vstračenega med vami, ki ima z vami iste interese, moža značajnega, ki je zastavil svojo možko besedo, da hoče po svetiti svoje moči vašemu blagoru in koristim vašim?

In nazadnje gospod D'Angeli je že izvoljen v četrtem mestnem razredu, on je že poslanec. Čemu se nam torej usilja? Ako nam res hoče dobro, kakor trdi, nam to lahko dokaže, tudi če ne kandidira pri nas; vsaj pride v mestni zbor in tam naj se poteguje za nas ter naj nam izposluje obljubljene stvari. A bojimo se, da nasproti nam ne dela časti svojemu imenu in da je mesto „Angelja varuha“, kakor se nam ponuja, neke druge vrste angelj, ki bi nas rad spravil v skušnjava in škodo. Toda to se mu ne posreči, vsaj tako dolgo ne, dokler je med nami takih, ki še nekaj držijo na svojo narodnost, vero in zvestobo do Avstrije.

Naskok progressovcev na okolico. Kakor smo poizvedeli iz gotovega vira postavi progressova stranka svoje kandidate v vseh šestih okrajih okolice. Določeni so: za I. okraj Banelli, za drugi Poldo Mauroner, za tretji Turek, za četrti znani svetličar Bandol in za česti d'Angeli. Za peti nam še ni znano. Ker jim gre v mestu vse tako izvrstno izpod rok, menijo, da so tudi tla po okolici že zrela in dovolj preparirana za vcepjevanje poznanih idejalov. Naše vesti nam javljajo, da se posebno trudita po okolici Poldo Mauroner in d'Angeli. Tudi slovenske plakate so dali baje tiskati in trositi hočejo po hišah slovenske manifeste. Glejte, glejte: tudi gospoda progressisti umejo slovenski v sili in potrebi. Na svojih lepkih v svojih manifestih dobijo okoličani izvestno cele kope — obljub. Ganljivimi besedami bodo govorili o slogi in bratovstvu mej mestom in okolico. Ali zapomnite si okoličani: te obljube ostanejo večno le obljube, kajti italijanska gospoda se nikdar ni držala pregovorov, da obljuba dela dolg. Pred volitvami Vam delajo obljube, po volitvah ste zopet — ačia vi, kakor ste bili poprej. In tudi to si zapomnite: da mestna gospoda vam že zato nikdar ne izpolni danih obljub, ker noče, da bi si Vi opomogli v gospodarskem pogledu, ker bi oni hoteli, da vaša mesta zasedejo — drugi. Varujte se torej, dragi okoličani, zviti zapeljivci, to je tistih vaših rojakov, ki so za par grošev prodali nasprotnikom svojo vest. Ohranite si čisto vest in čiste roke! To je vaša sveta dolžnost, katero Vam nalaga ljubezen do one pedi zemlje, na kateri ste se rodili in ki Vas redi in katero Vam nalagata tudi cesarju in domovini dolžna udanost in zvestoba.

Progressisti si torej hočejo priboriti vso okolico: na vsej črti stopijo v boj proti nam, proti društvu „Edinosti“. Kje je torej tista zveza mej nami in progressovci, o kateri čveka neslani „Mattino“?

Iz II. okraja se nam poroča, da tudi magistratni sluga hočejo uplivati na volilce pri vročevanju volilnih listkov. Za nekega Frana Furlana izročil je magistratni sluga glasovnico ženi rečenega ter jej priporočal zajedno, da naj nje mož voli po „starem“ — to je: Poldota Mauronerja!

Mi opozarjamo naše okoličanske volilce, da nikar ne slušajo magistratovih slug. Tem slugam je le dolžnost izročiti glasovnico, a do agitacije nima jo nikake pravice. Posebno pa naj se naše ljudstvo ne da preplašiti s kakimi grožnjami, ali pa zapeljati po sladkih obljubah. Gospod sluga lahko daje obljube, ko ve, da mu jih ne bode treba nikdar izpolniti.

Zanimivo vprašanje. Da je poluuraadni list „Il Mattino“ najzagrizenejši in naj-

strastnejši nasprotnik vsemu slovenskemu ki grdi in smeši pri vsaki priliki najsvetejša čustva Slovanov, nam je preznano. Jeli to patrijotičko, avstrijsko? Nismo-li i mi Slovani Avstriji in sicer vedno lojalni, kar nam svedoči zgodovina! In za ta list so nekatere c. k. r. uradnije pravcate agencije! Znan nam je c. k. r. urad, v katerega pride skupno do 100 iztisov tega poštenjakoviča, ki se potem deli po nižji ceni podrejenim c. k. r. uradom in uradnikom potom c. k. r. organov. Jeli se da tak faktum zjediniti z dostojanstvom c. k. r. urada, ki naj bo nevtralen, ne pa torišče političnim razpravam? In kako pridejo c. k. r. uradi do dvomljive česti postati časniške agencije in ekspedicije?!

Ivanu Dolinarju v spomin. Dne 6. t. m. obhajali bomo obletnico Dolinarjeve smrti. Uprav v teh viharjih dneh spominjamo se britkimi čutili nepozabnega našega Ivana, kajti uprav te dni občutimo živo, kako bi potrebovali njega, ki je hotel prenašati gore v svojem navdušenju; njega, čegar požrtvovalnost in trudoljubivost nista poznala mej. Ivana Dolinarja ni več mej nami, a boj, kojega je toli ognjevit zapričel on, ta boj vihra še danes. V tem je izražena vsa neizmerna izguba, ki nas je zadela z Dolinarjevo smrtjo. A nam ne preostaja drugega, nego udati se v nepreračunljive sklepe božje previdnosti ter hraniti blagemu pokojniku hvaležen spomin s tem, da si postavimo Ivana Dolinarja kot vzgled trudoljubivosti in požrtvovalnosti.

Kakor čujemo, hočejo tudi letos nekateri spoštovatolji Dolinarjevi slaviti obletnico njegove smrti s tem, da položijo ob tej priliki primerne svetice na oltar domovine.

Z vrh Slavnika se nam piše dne 21. maja: Na Slavniku jih ni. To so vam alpinisti. Malo dežja, kopica oblakov, pa se ustrašijo. Staro sredstvo: mokra cunj, pa beže! Človek nikdar dovolj ne misli in razsoja. Na Slavnik so me zvabili. Kako so me zanolili! Še pred solčnim zahodom bil sem tu gori. Našo lepo trobojnico imam seboj. Rad bi jim jo pokazal, naj bi se domislili, da so na slovenskih tleh. Pa jih ni, in jih ni!

Daleč tam doli po cesti gredo. Počasi, po „valovito-ravnih klancih“. Skrbno opazujejo vsak kamen. In kamenja je mnogo na Krasu. Kaj neki iščejo? Dubra pomočnika imam seboj. Ta mi pomoreta. Daljnogled in — telefon. Evo! Blizu Rožic najdejo nekaj. Vse vro vkup. Imenitna stvar mora biti. Imenitnejša valjda, nego Dežmanov izanski podplat. Nekdo razlaga. Gotovo kak profesor, pardon, maestro Pazljivo poslušajo vai.

„To je dokaz. Ne samo v geografični Istri, tudi tu so talijanska tla. Kako so se motili oni, ki so se že nekako odrekli tem krajem! To cesto, divno speljano, delal je romanski cesar. Njemu se ima zahvaliti to ljudstvo za civilizacijo in blagostanje.“

Kako bi vam popisal sledeče navdušenje? Preokoren sem. Mislite si samo. Žal, da sem tu gori. Pridružil bi se jim k zborovanju in banketu. Zvedel bi še kaj imenitnega, učenega. Moja pomočnika odrekata mi službo. Nimata dovolj moči, da bi predla zidovje. Torej dober tek in dobro zabavo, gospoda v slovenski hiši tik romanske ceste!

Zadnjič pisal sem o trpljenju, bedi, ki je tam doli. A zdaj vidim romansko cesto, slišim o civilizaciji, blagostanju. Predmeti za bodoča premišljevanja. Danes samo košček blagostanja. Krida, to je nekaj tacega. In kaj sledi iz nje? Zopet blagostanje? Da, za Talijana. Znane so vam Kozje v Brkinih. Za 450 m. so nižje od mojega današnjega stališča. Tam živi kmet, ki se je zadolžil v veliki potrebi za 4 gld. 22 kr. Upnik pa tudi ni bil trden. Prišel je v konkurz. Gospoda rekla so: na Talijan, masti se. In plačal je kmet 75 gld. 80 kr. Altro chè blagostanje!

A z buki.

Iz Ljubljane se nam poroča o nekem nemškem kandidatu za zdravniško zbornico Kranjsko mišna dogodbica, katera osvetljuje značaj tega moža. Pred nekaj leti se je okrajni glavar (imena nečemo imenovati) mudil v Radečah. Glavar, ki je rad dobre volje in dovtipen, je pri vinski kapljici izustil v šali neke ne-premišljene, robate besede, s katerimi se je žalilo nekaj visokih oseb. Ker je družba bila intimna, nikdo ni uvaževal teh besed, niti pozneje nanje mislil. Le gori mišljeni doktor si jih je dobro zapomnil in letos je o v a d i l dotičnega glavarja pri deželni vladi. Stvar se je preiskovala in zaslišan je bil tudi tukajšnji zdravnik dr. P., ova-ditelja prijatelj, ki je bil tudi pri tistem popivanju. P. je izjavil pri zaslišanju, da se ne spominja na celo stvar. Pisal pa je našemu doktorju, da je bil zaslišan, da se res spominja tistih besed, a da se je potajil. In naš doktor? To pismo svojega prijatelja poslal je deželni vladi in s tem seveda spravi P-a v velike zadrege, ravno tako glavarja. Krasen značaj to! Srečna Ljubljana, ki ga boš prejela skoro v svoje zidovje!

Dopolnilna volitev jednega poslanca za deželni zbor istorski za okraja Mali in Veliki Lohinj, razpisana je na dan 30. t. m. Ta okraja zastopal je dosedaj v dež. zboru neki Cragletta, 80leten starček, pri-staš italijanske stranke, ki se ni nikoli udeleževal deželnozbornih sej. Da se je on odpovedal poslanstvu, je znamenje, da so ondote razmere naklonjene k ponovni izvolitvi drugega pristaša italij. stranke.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so darovali prve krone po g. Jajčiču sledeči gg.: Barkovljan, Anton Kvas, Anton Vrabec. — Jajčič je daroval 40 stotink, skupljenih za prodani imenik volilcev.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Gretl darovali so prve krone: Franjo Mikelič 1 krono kot nepozabna prisega; Josip Katalan 1 krono; Matej Stržinar 2 kroni; Ivan Marija Bole 1 krono; F. F. 1 krono; Josip, Ana, Ivan, Antonija, Olga in Rudolf Gerdol vsak po 1 krono; J. P. 8 stotink.

Darovali so M., S., S., S., kot pre-bitok igre 120 stotink kot prispevek pokroviteljstvu pevskega društva „Adrija“.

Prvo krono so darovali podružnici sv. Cirila in Metoda pri sv. Ivanu za pokroviteljstvo bralnega društva pri sv. Ivanu 66. gg.: Ivan Treven, Milko Šašel in gg.: Tone Trobec, Tone Grmek, Josip Negode, Miha Kamušič, Aleksandra Kamušič, Tone Mlač, Josip Gasperič, Ivan Župančič, Vinko Peršič, Jožef Oro, Nace Bučar, Marija Bučar, Ivan Marija Marc in Franjo Godina. — **Stanko Godina** v spomin njegove poroke z g.čno Marijo Ferluga na mesto sladčice sl. odboru daroval 4 krone. Živio! Le tako naprej s prvimi kronami!

Za šolo družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu sta podarila Presen Miha in Leban Ana 13 Mohorjevih knjig, na čemur se gg. darovateljem zahvaljuje vodstvo šole.

Zanimiv politički proces nam je pri-čakovati zopet pri okrožnem sodišču v Rovinju. Kakor javljajo italijanski listi zaprli so v soboto v Bujah radi poli-tičnih pregreškov nastopne: Evgenija Piccolija, Viktorja in Miklavža d'Ambrosija, Fabricija Bonettija, Blaža Antoninija, Ivana Kret. Mianija, Niceforja Toppelatota in Antona Mazzarija. Vsi so baje člani najboljših družin. Morda se ne motimo, meneč, da je to v zvezi se sre-brno poroko kraljeve dvojice italijanske. Zopet dokaz, kako globoko se je pri se-danjih razmerah zarilo naše javne zlo — tako globoko, da bode trebalo radikalnih sredstev, da je iztrebimo.

Občni zbor banke „Slavija“ bil je dne 14. maja v Pragi. Iz letnega poročila, ka-tero nam je poslalo generalno ravnateljstvo, posnemamo, da je l. 1892. bilo pri „Slaviji“ zavarovanih 239.489 oseb za 486.096.812 kron. Rezervni fond banki iznašajo preko jednajst milijonov kron in so na-

loženi večinoma v vrednostnih papirjih in hipotekah. V samo Istro posodila je banka „Slavija“ že blizo 300.000 kron. Za škodo izplačala je v 24 letih svojega obstanka 42.925.737 kron. Omeniti je še, da je re-servni fond za požarne škode za 58% večji, kakor ga predpisujejo ministerski predpisi. Iz tega sledi, da banka „Slavija“ posebno važnost poklada na varnost svojih členov. Na to je treba posebno opozarjati, ker delniške zavarovalnice, katere se tako rade ponašajo z velikimi številkami, na-vadno še predpisane reserve nimajo. — Onim členom, ki so zavarovani na življenje, naklonila je „Slavija“ zopet letos 10%no dividendo; svojih uradnikov pa se je spom-nila s tem, da je bogato dotovala njihov penzijski fond, ki iznaša že 471.744 kron. — Iz vsega letnega poročila veje neka hvalevredna jasnost, kakoršne tako mno-gokrat pogrešamo pri računskih sklepih enakih zavodov in zato prav iz srca če-stitamo upravi banke „Slavije“ na sijajnih uspehih, ki so rezultat njegovega previd-nega delovanja. Slovenskemu občinstvu pa najtopleje priporočamo ta vsega zaupanja vredni vseskozi narodni zavod.

Iz Tolmina se nam piše: Dne 7. maja t. l. je priredila tolminska narodna čital-nica razun znanega koncertnega programa tudi ples, katerega se je udeležilo samo 54 plesalk, in celih 16 plesalcev.

Kaj enacega se v lepem Tolminu še ni doživelo, kajti znano je, da so Tolminci radi veseli.

Vstopnina k plesu 60 kr. gotovo ni zadrževala najmanjšega kajzarja. Vzrok slabi udeležbi od moške strani je bil ta, da tolminske narodnjake (v pravom pomenu besede) srce boli, ko vidijo, da se njih težko zasluženi groši potiščejo v žep največjim narodnim nasprotnikom — goriškim lahomom.

Toliko gospodu predsedniku v po-jasnilo.

Vabilo na XXVIII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“, kateri bode v sredo dne 7. junija ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. — **Vrsta razpravam:** 1. Predsednikov ogovor. 2. Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju v dōbi od 1. junija 1892. do 31. maja 1893. leta. 3. Račun o društvenem novem gospo-darstvu v dōbi od 1. januarja do 31. de-cembra 1892. leta. 4. Volitev treh račun-skih presojevalcev. 5. Proračun za 1894. leto. 6. Dopolnilna volitev društvenih od-bornikov.

Samomor. Neka 35letna ženska v Bar-kovljah skočila je v morje ter utonila. Na lice mesta došli zdravnik ni mogel ničesar pomoči, ker bila je mrtva, ko so jo iz vode izvlekli. Truplo so prinesli na pokopališče v Barkovljah.

Neuroča. V neki krčmi pri sv. Ja-kobu igrali so na kroglice. Po naključbi zadela je ena kroglica v glavo necega 21 letnega mladeniča Fr. Schuga. Začetkoma ni ta pazil ter nadaljeval igro, a ker ga je glava zmiraj bolj bolela, odšel je do-mov v postelj. Bolest je vedno naraščala ter so ga na večer morali prenesti v bol-nico, kjer je že par ur umrl.

Književnost.

— **Postojna**, sloveča Postojnska jama in njena okolica. Pomnožena izdaja s čr-težem in dvaindvajsetimi podobami jame, Postojne in njene okolice. Po raznih virih spisal J. B. — Postojna, 1893. Tiskal in založil Rihard Šeber. Str. 62. Cena 25 kr. V tej čedno tiskani in z lepimi ilustraci-jami okrašeni knjigi čitamo natančen, za-nesljiv in spretno sestavljen popis trga Po-stojne, njene okolice in podzemskih čudea, tako, da priporočamo to ceneno knjižico vsakomur, sosebno pa obiskovalcem Po-stojnske jame, ker se morejo iz nje tako natančno informirati o vsem, kar jih more zanimati, kakor iz nobene druge.

— **Podoknica iz „Teharskih plemičev“**, transkripcija za klavir, priredil Karol

Hoffmeister, izšla je v zaloga knji-garja L. Schwentnerja v Brežicah. Opozarjamo na to slovensko občinstvo, da se pri naročilih obrača naravnost do za-ložnika in ne več do vodje „Glasbene Ma-tice“ g. Gorbiča v Ljubljani.

Narodno-gospodarske zadeve.

Občni zbor družbe „Riunione Adriatica di Sicurtà“

se je obdrževal dne 31. maja t. l. Po je-drnatem nagovoru glavnega ravnatelja Henrik a comm. Neumanna v spo-min preminolega Rimskega družbinega za-stopnika comm. T. Scismit-Doda, poročalo je ravnateljstvo o družbenim delovanju pretečenega leta, katero je v vsakem oziru vspešno in cvetoče.

Iz doposlane nam bilance za l. 1892. posnemamo:

V oddelku zavarovanja življenja so je izdalo l. 1892. za gld. 12.430.274 polic na zavarovane glavnice in gld. 39.485 na dohodke, kar nasproti lanskemu letu iz-naša za dva milijona več na glavnica in gld. 22.000 na dohodkih.

Z veliko previdnostjo določila se je izvanredna dotacija od gld. 239.000 rezerv-nemu zakladu oddelka zavarovanja življe-nja za izplačo v slučaju doživljenja in za-varovanja čez določeno dobo ter se je ob enem določilo gld. 150.000 posebnej rezervi tega oddelka tako, da sedaj znaša glavnica iste rezerve gld. 500.000.

Pretečenega leta vplačane premije v oddelku zavarovanja proti požaru znašajo gld. 6.180.000

Prevozna zavarovanja, katere so se sklepała z veliko previdnostjo v obrambo lastnih interesov, kažejo precej ugodne re-zultate.

Znaten je dobiček posebne družbe za zavarovanje proti toči, valed česar se je pri tem občnem zboru naznanilo službeno ustanovljenje iste in ponovljenje „Meridio-nale“ valed inicijative in v zvezi z družbo „Riunione Adriatica di Sicurtà“.

Glavna bilanca kaže — po odbitku raznih rednih letnih doznačevanj — gld. 230.921.83 čistega dobička, od katerega se ima odbiti gld. 50.000 kot zmanjšanje vrednosti dveh družbinih hiš v Trstu in sicer valed tega, ker ni bilo mogoče po odpravi proste luke redno v najem odda-jati skladišča istih hiš. Ostala svota pa se ima razdeliti mej delničarje po 60 gld. od akcije.

Družbini rezervni zalogi so se prete-čeno leto zvišali za 2 milijona gld. in znašajo 18 milijonov.

Predstojajoče številke kažejo cvetoče stanje družbe in jo priporočajo zavarovanja želečemu občinstvu.

Občni zbor je bil zaključen s ponov-ljeno volitvijo Marka barona Murgura in Giorgia Afendulija kot revizorja.

Bratje Sokoli!

Redni občni zbor telovad-nega društva „Tržaški Sokol“ bode jutri v nedeljo dne 4. t. m. ob 2½ popoldne v društvenih prostorih ulica Stadion št. 19, I. nadstr. (Tržaško podporno in bralno društvo). Dnevni red:

1. Nagovor staroste. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pre-gledovalcev računov. 5. Posamični predlogi. 6. Volitev novega odbora. — K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

O p o m b a. Z ozirom na važnost na-sega telovadnega društva, nadejamo se, da so naši člani vzbude ter se v obilnem šte-vilu udeležijo tega zbora, in to tem bolj, ker je prišla letna doba, doba izletov, in se tu ob enem lahko sestavi načrt za letno društveno delovanje.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Jožef Černe** Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghega).

Javna zahvala.

Velespoštovani gospod Ivan Premrov, tukajšnji posestnik i. t. d., blagovolil je podariti naši vasi za napravo dveh novih zvonov za cerkev sv. Florijana vsoto pet-deset gld. Za ta plemeniti dar zahvalju-jemo blazega dobrotnika najsrčneje, kakor mu obljubujemo, da se hočemo tudi vseh ostalih njegovih velikih dobrot pri tem podjetji spominjati z najudanejšo hvalež-nostjo.

Bog povrni stotero!

Odbor podobčine Orehek.

Jernej Stegū
podžupan.

Objava.

Za izdelovanje obširnega vodnjaka (bajerja) išče se 6 do 8 pridnih kamnosekov, ki so ob enem vešči tudi zidarstva in dela z cementom.

Delo je prevzeti v Dolenjivasi pri Senožeču. 3—3

Alojzij Suppanz

urar, Corso štv. 39. 51—104

Prodaja in popravlja ure.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralški prah ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni. 44—104 **PRAXMARER**, Ai due Mori Trst, veliki trg Poštne pošiljatve izvršujejo se neutegoma.

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča 24

veliko zalogo manufakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: perkale, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, pod-stave za ženske in moške oblake, židane rute, končenino in platenino, nogo-vice za ženske in moške; maje in konca in volne za ženske in moške, srčaje za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srčaje za turiste in bi-cikliste, narokvice za ženske iz šved-skega konca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako nizki ceni.

Kôtranove sladčice

katero izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 33—52

Velika poraba ki je dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtra-nova voda in glavice (Kapsule), lažje so, prožjajo in prehajajo ter se prodajajo po prav nizke ceni. Da se ogne ponarejanju na enoj plati vdobljeno ime izdelovatelja Prendinija in na drugi besedo Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v škaflijah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v drugih deželah.

Kwizdina

restitucijska tekočina

pralna voda za konje

Cena steklenici avstr. velj. gld. 1.40.

Rabi se 30 let v dvornih hlevih, v več-jih vojaških in zasebnih hlevih kot krep-čilo pred težkim delom in po težkih delih, proti poditvam, izvinjenjem, otrp-nelosti kit itd. ter daje konjem posebno moč za brzo tekanje.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah Avstro-Ogr.

GLAVNA ZALOGA:

Fran Iv. Kwizda

e. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik, okrožni lekar v **Korneburgu pri Dunaju**.

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in za-htevati je izrecno:

Kwizdino

restitucijsko tekočino. 1a—5

Naznanilo.

Podpisani naznanja p. n. občinstvu da sem v ulici delle Acque št. 20

otvoril gostilno

v kateri bodem točil vedno dobra isterska vina ter sveže pivo; vsakovrstna jedila bodo po najnižjih cenah, kosila po 20 kr.

Za obilen in pogosten obisk priporočam se sl. občinstvu ponižno

2-2 **Ivan Tonja.**

Pozor!

Usojam si naznaniti p. n. občinstvu, da sem vnovič odprl v via Nuova št. 27

trgovino z manifakturnim blagom (prej Ivan Milič)

ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce.

52-2 **M. Milič.**

Odlikovana zlato medaljo: Bruxelles 1892.

Najboljše sredstvo za

želodec

katero želodec in opravlja prebavnih delov života krepča in tudi odprl život pospešuje, 22-25 je

tinktura za želodec,

katero pripravljajo **Gabrijel Piccoli,** lekar „pri angelju“ v Ljubljani na dunajski cesti.

Cena 1 stekl. 15 novc.-v.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 stekl. tehta 5 kg s pošto teži in velja gld. 5.26; 110 stekl. gld. 10.50. Poštnino plača vedno naročnik.

Dobiva se v lekarnah v Trstu, na Primorskem, v Istri in Dalmaciji.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najosrednja lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popoldne. Izvrstna namizna in došerna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljni naklonjenosti slavnega občinstva.

104-77 **P. Favero.**

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

104-91 TRST 12-12

Corso, Piazza della Legna št. 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelki. Lak za kočije, z Angleškega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv, (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk za parkete in pode.

MINERALNE VODE

iz najbolj znanih vrelecev kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt.

Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelphijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50-17

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. u. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Tinct. capsici compos. (PAIN-EXPELLER)

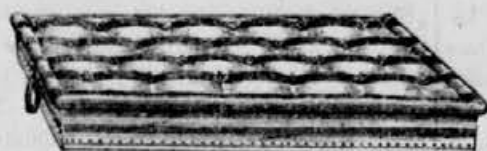
se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi

(v zalogi odlikovane lekarne Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečino ublažujoče drgvanje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po gld. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vsprejeti le take steklenice kot pristne, ki so previde z „sidrom“ kot varstveno znamko.

Osrednja razpošiljalnica:

Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen, Prag.

43-9

11 goldinarjev franko do vsake železniške postaje v Istri poslan, ako se naročnik skliče na ta časnik, stane pri meni en modro na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljših tvarin narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim evlhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15-20 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri naročilih z dežele naznanj naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gld. dober, franko doposlan, tapciran modro na peresih, je pač neumestno kupovati malovredno nadomestke, kakor žičaste žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne vstrezajo.

ANTON OBREZA,

tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Ta domača, edina narodna trdka te stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najboljše priporočila za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsoga v tapetnisko obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastoj in franko. Hitra in poštena postrežba, nizke cene posebno pri bališčih in obširnejih naročilih.

Otročji vozički

jako elegantni fini, in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modro, sivo in olivno po gld. 5.50, 6, 7, 8, 9, 10 in višje po vsaki ceni do 25 gld.

Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov.

28-30

C. kr. izključno privilegovana škropilnica proti peronospori

Inžinirja Živica

je najboljša med vsemi škropilnicami za trte; je prirosta, lahka, trdna, trpežna, pripravna, neutrudljiva, hitra, tirja malo tekočine in se rabi za vsakovrstne trte. Se dobiva pri nekaterih trgovcih na deželi. Pošljamo po pošti franko, proti povzetju: popolno škropilnico za gld. 10.— škropilnico z cevjo brez brentača 8.50 in prospekte gratis. — Priporočamo tudi drugo svoje blago in razna dela.

Živica in družb.

v TRSTU, ulica Zonta 5, inženirski urad, zaloga strojev in dotičnega blaga, zastop tovarnic, mehanična delavnica. 27

„SLAVIJA“

VZAJEMNO - ZAVAROVALNA BANKA V PRAGI

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katere je doslej izplačala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej „Slavija“ do dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštvenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico. — Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Miha Dolničar iz št. Vida nad Ljubljano zavaroval se je dne 15. oktobra 1873 in je umrl dne 11. avgusta 1874. Uplačal je 30 gld. 60 kr.; dedič njegovi pa so prejeli od banke „Slavija“ 1000 goldinarjev.
2. Josip Zanoškar, deželni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. aprila 1874. Do svoje smrti dne 22. februarja 1879 uplačal je 125 gld. 28 kr.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 1000 gld.
3. Henrik grof Wurmbrad v Kpnjicah zavaroval se je dne 15. marca 1875 ter je do svoje smrti dne 15. marca 1877 uplačal 1188 gld.; dedič njegovi pa so od banke „Slavija“ prejeli 6000 gld.
4. Anton Ahčin, župnik v Begunjah, zavaroval se je dne 1. avgusta 1870. Po smrti njegovi dne 17. julija 1881 izplačala je banka „Slavija“ kapital 1000 gld., dasi je bilo vplačane zavarovalnine le 364 gld. 98 kr.
5. Janez Verbič, načelnik postaje na Rakeku, zavaroval se je dne 5. aprila 1878; umrl pa je dne 25. novembra 1883. V tej dobi uplačal je 174 gld. 96 kr.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 1000 gld.
6. Luka Sabec, trgovec iz posesti v št. Petru na Notranjskem, zavaroval se je dne 30. januarja 1882 za 1900 gld. Do svoje smrti dne 17. junija 1884 uplačal je 215 gld. 32 kr. in banka „Slavija“ izplačala je dedičem njegovim ves zavarovalni kapital.
7. Dr. Ivan Pitanič, odvetnik v Postojni, zavaroval se je dne 10. novembra 1882. Do svoje smrti dne 9. oktobra 1891 uplačal je 3159 gld.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 6000 goldinarjev.
8. Simon Matejčič, župnik v Starem Pazinu, zavaroval se je dne 10. januarja 1882 in je umrl že dne 25. februarja istega leta. Dasi je uplačal le 7 gld. 49 kr., izplačala je banka „Slavija“ njegovim dedičem 1000 gld.
9. Petar Bogovič, župnik v Lani na otoku Rabu, zavaroval se je dne 15. maja 1889 svojim trem nečakom, Milič, Brni in Andeliji Miletičevim, po 100 gld. dote. Na to zavarovanje uplačal je do svoje smrti dne 28. februarja 1891 168 gld. 88 kr.; banka „Slavija“ pa mu je vsakej imenovanemu dediku, ko doživi 18 leto, izplačala 500 gld., tedaj vsem trem 1500 gld.
10. Josip Perko, učitelj v Smiljelu pri Zuzemberku, zavaroval je svojo sestro Josipu 1000 gld. dote. Do svoje smrti uplačal je 25 gld. 53 kr. kr.; banka „Slavija“ pa mu je njegovemu ko doseže 50. leto svoje starosti, izplačala 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno:

generalni zastop banke „Slavija“ v Ljubljani

v lastni hiši. Gospodske ulice št. 12.

8

Zdravila za živino.

Skušena redilna štupa za ži-

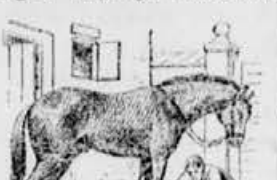

vino, zakonje, rogato živino, ovce in prasice itd. rabi se skoro 40 let z najboljšim uspehom večinom po hlevih, ako živinče ne more jesti — slabo prebavlja; zboljšuje mleko in nareja, da krave dajo več mleka. — Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr. 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Lekarna Trnkóczy-jeva

Cvet za konje. Najboljše mazilo za

konje, pomaga pri pretegu žil, oteku kolén, otrpenju boka in križa, oteku nog, mehurjih na nogah itd. — Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld. ali 2 kroni, 5 steklenic samo 4 gld. ali 8 kron. — Ta zdravila za živino prodaja v Ljubljani zraven rotovža in se vsak dan s pošto razpošilja.

8-2